

Remi Kloos

Remibook



© Remi Kloos

Remibook

© Miloš Prekop – AND, 2021

ISBN 978-80-89598-19-9 (PDF)

ISBN 978-80-89598-20-5 (EPUB)

ISBN 978-80-89598-21-2 (MOBI)

ISBN 978-80-89598-22-9 (HTML)

Remi Kloos
Remibook

Motto:

Každé ráno cvičím 5 Tibetánov.

Musím, lebo oni sa tu nevedia

vôbec správať!

Motto 2:

"Človek je vždy korisťou svojich právd."

Albert Camus

cesta do práce

Minule, keď som išiel do práce, bola to úplne iná cesta ako obvykle. Poznáte to, každodenné cesty do práce sú jedna ako druhá a vyzerajú tak rovnako, že niekedy si ich človek aj pomýli.

Táto cesta bola naozaj veľmi zaujímavá, a preto ju musím opísať. Tu je: „Spiatočka, jednotka, dvojka, trojka, neutrál, trojka, štvorka, päťka, neutrál, dvojka, trojka, štvorka, päťka, tempomat, neutrál, (tam je totiž sedemdesiatka), päťka, neutrál, štvorka, neutrál, trojka, štvorka, stop, (tam je stopka), jednotka, dvojka, trojka, štvorka, dvojka v kruháči, trojka, štvorka, stop, sú tam semaforey, jednotka, dvojka, trojka, štvorka, neutrál, ďalšie semaforey, jednotka, dvojka, trojka, štvorka, (ďalšie semaforey), jednotka, dvojka, trojka, štvorka, trojka, (tá zákruta pred prácou nie je ostrá), štvorka, neutrál a už som v práci.“

a riekol Manhattan Gandi 1

Niekedy môže spisovateľ vo svojej knihe pri-niesť čitateľovi aj modré z neba spolu s Vilom Rozborilom a aj tak sa mu nezavďačí!

bratia a sestry

Minule, keď som sa rozprával s jednou známou, povedala mi, že ona do nášho miestneho dedinského kostola chodiť nemôže. Keď sa prisťahovala, zakrátko jej zomrela svokra a ona sa ocitla na zádušnej omši. Nevediac, že si sadla na miesto, ktoré je rezervované (avšak bez štítku), si sadla do lavice, a potom celý čas sledovala, ako na ňu babky zazerajú, lebo to bolo Terkine miesto. Aj takto veru vyzerá kresťanská láska. Miesta v dedinských kostoloch sú často obsadené, sú ako miestenky do neba, a preto nemá na nich sedieť niekto, kto tam nechodí pravidelne! Ved', my sme si to nebo vysedeli, dalo by sa povedať.

ffn

Minule, keď som si spomenul na FFP, teda Filmový festival pracujúcich, mi napadlo, že by sme mohli spraviť aj FFN, teda Filmový festival nezamestnaných. Len by tam asi nemali dávať filmy ako Smrť obchodného cestujúceho, Kone sa tiež strieľajú, Voľný pád a podobne.

sviňa

Minule, keď som čítal českú tlač, čo inak robím veľmi rád aj z dôvodu, aby som nevyšiel z písanej češtiny, dočítal som sa zaujímavú správu:

„Myslivce na Opavsku napadl divočák, tahal ho po zemi a pokousal ho!“ To ma veru veľmi zaujalo, a preto sa nedalo nepokračovať v čítaní. Písali ďalej: „Deväťdesiatiletého muže divoké prase pokousalo, tahalo ho i po zemi. Dokázal však našťestí (som zlý, z môjho pohľadu na nešťestí) privolať pomoc,“ sdělil mluvčí moravskoslezských záchranářů Lukáš Humpl. Dodal, že „záchranáři si zraněného myslivce převzali do své péče ve vesnici Mladecko, kam byl převezen z lesa automobilem.“

Myslivec byl při vědomí, ale ztratil mnoho krve. Divočák mu zranil obě nohy. Záchranáři muže ošetřili, začali i s podáváním infuzních roztoků a také mu dali léky tlumící bolest. Vrtulník pak napadeného muže transportoval na urgentní příjem ostravské fakultní nemocnice.“

„Život vie byť veru niekedy sviňa, teda divá sviňa!“ povedal som si na záver.

70 km/h

Minule, keď som si to pukotal za jedným z tých šoférov, čo jazdia na spotrebu, a nemohol som ho predbehnúť, keďže sa oproti valila kolóna áut, povedal som si, že ja sa inak teším spolu s tými šoférmi, ktorí predo mnou idú 70 km/h, aj keď môžu ísť 90 km/h. Teším sa z toho, že majú super nízku spotrebu, s ktorou sa potom všetkým navôkol chvália, no jazdiť za nimi, je utrpenie. Počas tej jazdy smrti, je to jazda smrti, lebo človek by skoro umrel, mi aj napadlo, že by som tou sedemdesiatkou išiel stále za ním, až by som zaparkoval spolu s ním pred jeho domom. Po mojom vystúpení z auta, by sa on začudoval a spýtal, že akože čo? „Nič,“ povedal by som, „prepáčte, vy ste ma tou svojou jazdou úplne zblbli!“

Alebo by som sa ho snažil presvedčiť, že či nemôžem istý čas uňho bývať, keďže ma zaujal jeho životný štýl. Nie je ich veru málo, takýchto vodičov. Preto som predčasom vymyslel aj takú nálepku, čo by si mohli nalepiť na zadné sklo. Bolo na nej zelené okrídlené prasiatko na kolieskach a nad ním veľkými písmenami – Jazdím na spotrebu! – a pod ním menšími písmenami – A to, čo ušetším, pomíňam v Lidli!

syn

Minule, keď som prišiel z práce domov, tak ma môj syn veľmi potešil. Dostal totiž jednotku zo slovenčiny. Viem, nie je to nič výnimočné, keď dieťa dostane jednotku zo slovenčiny (nepatrím k tomu druhu rodičov, ktorí si myslia, že majú doma génia), avšak on ju dostal za tento sociokritický pohľad na svojho deda. (Je to môj svokor; aby som teda neurazil môjho otca.) Syn napísal:

„Raz som bol chorý a išiel som na prázdniny k starým rodičom do Trnavy. Bolo ráno, takže ešte raňajkovali. Babka si išla dať do kávy cukor a zrazu: „Miróóó, nemáme cukor!“

„Super, ideme do Kauflandu!“ zvýskol dedo. „Pod', ideš so mnou,“ povedal mi. Nasadli sme do Fabie a dedo navolil cestu do Kauflandu.

Keď sme prišli do Kauflandu, dedo zobral košík a hneď som videl jeho šťastné oči. Dedo mal prehľad v Kauflande ako nik! Hneď spomedzi regálov vybral najlacnejší cukor a povedal – najlacnejší je najlepší! Cukor sme zaplatili a nasadli do auta. Cestou som si musel pozrieť novopostavené činžiaky, ktoré ma vôbec nezaujímali. Bol to super deň!“

poézia

Minule, keď som výnimočne raňajkoval, bolo to v sobotu a posledný deň novembra, napadla mi taká sobotňajšia chvíľka poézie.

Posledný novembrový deň
cítim sa ako peň
stromu, ktorý vytli,
na ktorom ešte túto jar
kvety kvitli.
Čo tam po jabloni, ktorá kvitla
ako v seriáli Jaroslava Dietla,
nezachráni ju už nik.
Nik, ani Pláteník!
Veď kto by smútil
za seriálovou jabloňou?
A tíško si tklivú pieseň nôtil
s Gizkou Oňovou

2,5 %

Minule, keď som videl volebné prieskumy, tak som sa musel pousmiať! Volat' sa Nová väčšina a mať v prieskume 2,5 %, je vtipné.

internet na dôchodku

Minule, keď som sa rozprával s mojím kamošom, povedal mi, aký skvelý výrok povedal jeho otec, už v dôchodkovom veku. On otcovi totiž kúpil a daroval iPad a keď sa ho teda asi po týždni pýtal, ako sa mu pozdáva, otec mu povedal: „Synu, ja už ti mám prečítaný celý internet!”

Internet je veru druhou „mízou“ dôchodcov! Objavia v ňom netušené svety a je fajn, že sú opäť in. Ako napríklad moja svokra, ktorá telefonovala a pýtala sa nás, že ako sa na klávesnici napíše zavínáč. Po objasnení ako, nasledovala naša otázka: „A načo to potrebuješ?”

„Chcem si pozrieť mail od mojej priateľky,” vysvetlila nám. Priznám sa, milujem takéto okamihy, keď ma niečo takto zaskočí a myseľ sa zastaví. Netreba pritom hľadiť do diaľky, ako odporúčajú buddhisti.

peter van osuský

Minule, keď som videl v TV Petra Osuského, napadlo mi že, čo má spoločné Peter Osuský a Vincent Van Gogh? Obom im za života nerozumeli.

kríza

Minule, keď som rozmýšľal nad finančnou krízou, napadlo mi, že problémom môže byť zastaraný model financovania. Dnes sa už takmer všetko kupuje na úver. Teda A nemá peniaze, preto si ich požičia od B a kúpi tovar od C. C dostane peniaze od B, pričom A peniaze časom vráti B. Tento model však akosi prestáva fungovať.

Čo tak skúsiť iný model, aby sa to všetko rozhýbalo? C (ako predajca) si požičia od B (teda banky) dá ich rovno A (zákazníkovi). A povzbudené tým, že mu niekto (teda C) dá peniaze len tak, hneď ich aj u neho rovno minie. Neskôr sa dozvie, že ich má aj s miernym úrokom vrátiť B. Ak by to však nefungovalo, dalo by sa ešte skúsiť nasledovné. C si požičia od B, dá ich A, A kúpi tovar od C, pričom ono vráti B (potiaľto je to rovnaké ako predchádzajúci model.) Avšak, A nemá na to, aby vrátilo B, preto si požičia od C, C požičia A a A to vráti B. (Malým problémom je, že A má v tomto variante tovar, B je v poriadku, vráti sa mu to, čo požičalo, ale C nemá ani tovar, ani peniaze.

To sa však určite dá nejako doladiť. C by si mohlo požičať od B s tým, že to zaňho A vráti,